

institucions no hagi d'estar absolutament a l'albir d'una Junta, punt sobre el qual hem insistit anteriorment, per ço que ara solament cal fer remarcar que, no havent comès el Dr. Rabadà cap falta greu personal ni professional, al veure's obligat a presentar la dimissió de l'Hospital Civil per trobar determinada actitud en la Junta del mateix, demostra que aquesta intervingué en aspectes que no eren de la seva incubència, perquè ni l'actuació del Dr. Rabadà com a col·legiat ni la seva aptitud professional són extrems que puguin ésser apreciats per ningú que no siguin els propis companys del doctor Rabadà.

* * *

Considerant que tots els fets i arguments exposats són els que s'han pogut treure en clar de tota aquesta qüestió, desbrossant-los de tots aquells detalls i mesquineses que les diferents actuacions hi havien anat apilotant, resulten les següents CONCLUSIONS, lamentant, però, que aquest conflicte plantejat equivocadament des d'un principi, s'hagi deixat agreujar fins a tal extrem, no recorrent fins a darrera hora al Sindicat de Metges de Catalunya, quan ja no era possible tornar al punt primitiu pel sedíment que resta sempre per lo viscut durant el conflicte; el que, d'haver-se fet a son temps, hauria permès al Sindicat de Metges de Catalunya interpcsar la seva influència, evitant segurament moltes desagradables derivacions que han enfondit considerablement les distàncies.

CONCLUSIONS

Primera: Ha de respectar-se el nomenament del doctor Rafel Battestini Galup de metge Director de l'Hospital Civil de Tarragona.

Segona: L'Hospital Civil de Tarragona, si desitja allotjar les tres classes de malalts esmentades en el present dictamen, haurà de procurar fer-ho amb les següents condicions:

Els pobres de solemnitat, gratuïtament, compensant als metges amb una assignació fixa mensual proporcionada.

Els malalts distingits, dels quals abonarà als metges la part que els correspongui de la quantitat que cobri l'Hospital per atorgar aquesta qualitat.

Els malalts preferents, entenent com a tals totes les persones que no necessiten els auxilis de la beneficència i paguin més que els distingits.

(1) Aquests podran escollir lliurement el metge que els hagi d'assistir, el qual cobrarà directament del malalt els honoraris que creguin equitatius segons els serveis.

Terçera: El Sindicat de Metges de Catalunya amonestarà d'una manera oficial i per escrit al doctor Rafel Battestini Galup perquè, malgrat les queixes que pugués tenir del doctor Joan Solsona Isern, no havia de recórrer a l'extrem de negar-li l'entrada a l'Hospital, així com l'amonestarà igualment per la seva ofensa d'acció al predit doctor.

Quarta: El Sindicat de Metges de Catalunya oficiarà a la Junta de l'Hospital Civil de Tarragona, palesant-li haver vist amb disgust l'actitud adoptada amb el doctor Agel Rabadà Mayné.

* * *

Aquestes són les conclusions que com a fórmula d'arranjament sometem a l'alt criteri del Consell del Sindicat de Metges de Catalunya, per tal que, cas d'aprovar-les, les traslladi a les parts interessades; en espera que els metges de la ciutat de Tarragona, depasant tota actitud d'amor propi i donant un bell exemple de disciplina i companyonia, les acceptaran íntegrament, disposats a interpretar-les i cumplir-les fidelment segons l'esperit que les ha dictades, en benefici de l'harmonia que ha de regnar sempre entre els companys, i acaban d'un cop la lluita, en mala hora començada i sostinguda, que únicament serveix per a ensorrar el prestigi moral de la classe i que cap benefici reporta als uns ni als altres, com no sigui la satisfacció de petites passions personals.

Barcelona, novembre 1925.

El Ponent, Doctor Josep Moll Ginfrer.

Aprobat per majoria amb algunes esmenes pel Consell del Sindicat de Metges de Catalunya en sessió del dia 12 de novembre de 1925.

El President, *H. Puig i Sais*.—El Secretari, *Joaquim Abelló*.

(1) Vegi's el paràgraf del dictamen (pàgina 22) que comença: «No obstant, algunes circumstàncies especials (urgència, etc...).